

DECIZIE

20 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Valeriu Doagă
Nina Vascan
Victor Burduh
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de Constantin Bostan reprezentat de avocatul Eugeniu Catana,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Constantin Bostan împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea recalculării și achitării pensiei,

împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, a fost casată hotărârea din 13 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 17 august 2017 Constantin Bostan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea recalculării și achitării pensiei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în perioada anilor 1982 - 2000 a activat în organele procuraturii, exercitând diferite funcții, iar la 26 iunie 2000 odată cu atingerea vârstei de 50 ani, i-a fost stabilită pensia pentru vechimea în muncă în mărime de 80% din salariul mediu lunar corespunzător funcției deținute, cu recalcularea cuantumului acesteia la fiecare majorare a salariului procurorilor, situație care a durat până în anul 2011.

A menționat că prin Legea nr. 37 din 7 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355 din 23 decembrie 2003 cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar, salariul procurorului s-a majorat cu 35%, care se achită începând cu 1 ianuarie 2013, iar conform art. XXIX din Legea nr. 152 din 1 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, începând cu 1 august 2016 salariul de funcție al procurorului se stabilește în raport cu salariul judecătorului, conform Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, precum și Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire

la Procuratură, în funcție de nivelul procuraturii în care își desfășoară activitatea și de vechimea în muncă în funcția de procuror.

Astfel, a susținut că în corespundere cu art. 5¹ alin. (3) lit. b) și art. 5² lit. b) din Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, salariul de funcție al procurorului în Procuratura Generală, cu o vechime în funcția de procuror de peste 16 ani, este în mărime de 4,5 salarii medii pe economie, iar pentru exercitarea funcției de șef de secție se atribuie un spor calculat în raport procentual față de salariul de funcție în mărime de 9%.

Reclamantul a explicat că, pârâtul din motive neîntemeiate, nu i-a efectuat recalcularea pensiei, iar în asemenea mod l-a lipsit de dreptul dobândit licit în anul 2000 de recalculare a pensiei, stabilindu-i mărimea pensiei cu aplicarea mecanismului general de indexare a acesteia la 1 aprilie a fiecărui an.

Deoarece a considerat că i-a fost încălcat dreptul la pensie, la data de 15 iulie 2017 a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale cerere prealabilă prin care a solicitat recalcularea pensiei în legătură cu majorarea salariului procurorului în funcție, potrivit prevederilor sus-menționate.

În urma examinării cererii prelabile, Casa Națională de Asigurări Sociale prin răspunsul cu nr. B1312/17 din 10 august 2017, i-a refuzat în admiterea cererii și a menționat că temei legitim de a recalcula pensia ca procuror din salariul majorat al procurorului în exercițiu, nu este.

Reclamantul a considerat că la examinarea cererii prelabile, pârâtul nu a determinat corect raportul juridic în cauză și nu a luat în considerare că în temeiul normelor legale deține dreptul la toate înlesnirile, garanțiile, recompensele și suplimentele prevăzute pentru judecător, iar de aceleași stipulări s-au bucurat toți procurorii pensionați în acea perioadă, fapt de care a beneficiat și el până la sfârșitul anului 2011.

A relatat că atât Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, cât și legile anterioare (din 1992 și 2003) asigură reglementarea garanțiilor sociale, una din ele fiind acordarea pensiei procurorului ca entitate de demnitate publică, la o anumită vârstă - 50 ani, cu respectarea obligatorie a principiului de recalculare a pensiei la fiecare creștere ordinară a salariului lunar al procurorului în funcție.

De asemenea, a enunțat că prin hotărârea nr. 4 din 27 ianuarie 2000 a Curții Constituționale, s-a reținut că prevederile legii privind stabilirea unor garanții materiale ale independenței procurorilor și judecătorilor trebuie să corespundă înaltului statut de persoane cu demnitate publică.

A remarcat că în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a indicat și pentru viitor organelor cu drept de inițiativă legislativă, că la adoptarea unor legi noi și a altor acte juridice este inadmisibil de a diminua protecția juridică a statutului judecătorului, procurorului.

Totodată, Curtea Constituțională s-a pronunțat univoc asupra faptului că cuantumul pensiei, stabilite printr-o lege anterioară, nu poate fi micșorat, iar plata pensiei fixate, nu poate fi suspendată prin act normativ adoptat ulterior, astfel că normele privind protecția de stat, asigurarea materială și socială, inclusiv asigurarea cu pensie, consfințite în legile anterioare, nu pot fi anulate sau modificate.

Prin urmare, reclamantul a menționat că dreptul la pensie cu aplicarea principiului recalculării ei la creșterea ordinară a salariului procurorului în exercițiu

este menținut atât prin normele legale, cât și de instanța de jurisdicție constituțională.

A solicitat recunoașterea ilegalității răspunsului nr. B-1312/17 din 10 august 2017 a Casei Naționale de Asigurări Sociale și obligarea de a recalcula și achita pensia pentru vechimea în muncă, reieșind din salariul lunar achitat procurorului șef de secție din cadrul Procuraturii Generale, cu recalcularea acesteia în cazul majorării generale a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie.

Prin hotărârea din 13 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă integral cererea de chemare în judecată. A fost recunoscut ca nefondat răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. B-1312/17 din 10 august 2017 și a fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale la recalcularea și plata în folosul lui Constantin Bostan a pensiei pentru vechime în muncă, potrivit legislației referitoare la majorarea salariului mediu al procurorului șef de secție din cadrul Procuraturii Generale, cu recalcularea acesteia în cazul majorării salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie.

La 19 februarie 2018, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat apel împotriva hotărârii din 13 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, a fost casată hotărârea din 13 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată depusă de Constantin Bostan împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea recalculării și achitării pensiei, a fost respinsă ca nefondată.

La 28 noiembrie 2018 Constantin Bostan reprezentat de avocatul Eugeniu Catana, a declarat recurs împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

A susținut că dreptul la pensie l-a dobândit licit, odată cu stabilirea acesteia în anul 2000 și prin urmare, are dreptul la recalcularea pensiei la fiecare majorare a salariului mediu lunar al procurorului în exercițiu, iar respingerea acțiunii pe criterii ce nu au forță de convingere, duce la încălcarea dreptului stabilit de lege.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 11 octombrie 2018.

Astfel, recursul declarat la 28 noiembrie 2018, este în termen.

La 19 decembrie 2018, în conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimatul Casa Națională de Asigurări Sociale, nu și-a valorificat dreptul procedural și nu a depus referință în termenul stabilit.

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 6 februarie 2019, recursul declarat de Constantin Bostan reprezentat de avocatul Eugeniu Catana, a fost considerat admisibil și a fost transmis Colegiului lărgit pentru a fi examinat în fond.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa decizia din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a menține hotărârea din 13 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Din materialele cauzei s-a constatat că, înaintând acțiunea în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, Constantin Bostan a solicitat de a recunoaște ilegalitatea răspunsului nr. B-1312/17 din 10 august 2017 a Casei Naționale de Asigurări Sociale și obligarea de a recalcula și achita pensia pentru vechimea în muncă reieșind din salariul lunar achitat procurorului șef de secție din cadrul Procuraturii Generale, cu recalcularea acesteia în cazul majorării generale a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie.

Judecând cauza, prima instanță prin hotărârea din 13 februarie 2018, a admis cererea de chemare în judecată, a recunoscut ca nefondat răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. B-1312/17 din 10 august 2017 și a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale de a recalcula și a achita în folosul lui Constantin Bostan pensia pentru vechime în muncă, potrivit legislației referitoare la majorarea salariului mediu al procurorului șef de secție din cadrul Procuraturii Generale, cu recalcularea acesteia în cazul majorării salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie.

Verificând legalitatea actului de dispoziție adoptat de către prima instanță, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 11 octombrie 2018, a admis apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, a casat hotărârea din 13 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a pronunțat o nouă hotărâre de respingere a cererii de chemare în judecată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că prima instanță greșit a admis cererea de chemare în judecată, deoarece noile prevederi legale au exclus posibilitatea recalculării pensiei procurorului în demisie în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, iar legislatorul a prevăzut și a acordat o substituie echitabilă în acest sens, prin indexarea anuală, la data de 1 aprilie, a pensiei, în conformitate cu art. 13 al Legii privind sistemul public de pensii nr. 156 din 14 octombrie 1998.

În asemenea mod, instanța de apel a notat că relațiile de pensie ale beneficiarului în raport cu Casa Națională de Asigurări Sociale, de la acea dată și

până în prezent, cad sub imperiul legii noi, deoarece sunt relații în curs de realizare și urmează să fie guvernate de legile în vigoare la momentul realizării.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) și alin. (2) lit. a), lit. c) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, cercetând materialele din dosar în raport cu argumentele recurentului, consideră incorectă concluzia instanței de apel referitoare la respingerea acțiunii depusă de Bostan Constantin.

Întru argumentarea opiniei date, instanța de recurs reține prevederile art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, conform căruia orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii.

Actele cauzei atestă că Bostan Constantin a activat în organele Procuraturii în perioada anilor 1982 - 2000, iar începând cu 26 iunie 2000 după atingerea vârstei de 50 ani, în baza Legii cu privire la Procuratură nr. 902-XII din 29 ianuarie 1992, în vigoare la acel moment, i-a fost stabilită pensia pentru vechimea în muncă în mărime de 80% din salariul mediu lunar corespunzător funcției deținute.

La 13 iulie 2017 Bostan Constantin a depus la Casa Națională de Asigurări Sociale cerere prealabilă, prin care a solicitat recalcularea pensiei pentru vechime în muncă în legătură cu majorarea salariului procurorului prin Legea nr. 37 din 7 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355-XVI din 23 decembrie 2003 cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar, Legea nr. 3 din 5 februarie 2016 cu privire la Procuratură și art. XXIX din Legea nr. 152 din 1 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

Prin răspunsul nr. B1312/17 din 10 august 2017, Casa Națională de Asigurări Sociale i-a comunicat că nu dispune de pârghii legale întru admiterea cererii înaintate.

Instanța de recurs notează că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (6) al Legii cu privire la Procuratură nr. 118-XV din 14 martie 2003 (în vigoare până la 17 martie 2009), procurorii pensionați beneficiază de recalcularea pensiei, în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, începând cu luna următoare celei în care s-a majorat salariul, indiferent de faptul dacă pensionarul lucrează sau nu în organele Procuraturii.

Conform art. 73 alin. (1) și (8) al Legii cu privire la Procuratură nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 (în vigoare până la 1 august 2016), persoana care a atins vârsta de 50 de ani și are o vechime totală în muncă de cel puțin 20 de ani,

dintre care cel puțin 12 ani și 6 luni în funcția de procuror sau de judecător, are dreptul la pensie pentru vechime în muncă în proporție de 55% față de salariul mediu al procurorului în exercițiu în funcția respectivă, iar pentru fiecare an complet de muncă peste vechimea de 20 de ani, are dreptul la un adaos de 3%, dar nu mai mult de 80%. Salariul mediu se determină la momentul stabilirii pensiei, luându-se în considerare ultima funcție deținută de procuror.

Procurorii pensionați beneficiază de recalcularea pensiei pentru vechime în muncă și a indemnizației viagere în cazul majorării generale a salariului procurorilor. Recalcularea pensiei pentru vechime în muncă se efectuează ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie. Recalcularea se efectuează din data de întâi a lunii în care a fost efectuată majorarea salariului procurorului în exercițiu, indiferent de faptul dacă pensionarul lucrează sau nu în organele Procuraturii.

În condițiile Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar nr. 37 din 7 martie 2013, salariului procurorului s-a majorat cu 35% care se reclaculează începând cu 1 ianuarie 2013, iar conform art. XXIX din Legea nr. 152 din 1 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, începând cu 1 august 2016 salariul de funcție al procurorului se stabilește în raport cu salariul judecătorului, conform Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor (în vigoare până la 1 decembrie 2018), precum și Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, în funcție de nivelul procuraturii în care își desfășoară activitatea și de vechimea în muncă în funcția de procuror.

La caz, instanța de apel a reținut că Bostan Constantin a devenit pensionar în anul 2000 și până în anul 2011 a beneficiat de recalcularea pensiei în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, deoarece legea prevedea o asemenea modalitate și permitea această recalculare, iar începând cu 1 iulie 2011, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 56 din 9 iunie 2011 pentru modificarea completarea unor acte legislative, au fost abrogate alin. (3)-(10) ale art. 73 din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, și prin urmare, legea nu mai prevede o asemenea posibilitate de recalculare a pensiei.

Conform art. 140 din Constituția Republicii Moldova, legile și alte acte normative sau unele părți ale acestora devin nule, din momentul adoptării hotărârii corespunzătoare a Curții Constituționale. Hotărârile Curții Constituționale sunt definitive și nu pot fi atacate.

În temeiul art. 28 alin. (1) și (2) din Legea nr. 317-XIII din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională, actele Curții Constituționale sunt acte oficiale și executorii, pe întreg teritoriul țării, pentru toate autoritățile publice și pentru toate persoanele juridice și fizice. Actele normative sau unele părți ale acestora declarate neconstituționale devin nule și nu se aplică din momentul adoptării hotărârii respective a Curții Constituționale.

Sub acest aspect, instanța de recurs menționează că prin Hotărârea nr. 27 din 20 decembrie 2011 a Curții Constituționale privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați, au fost declarate neconstituționale articolul II și punctele 7 și 9 ale articolului III din Legea nr. 56 din 9 iunie 2011 „Pentru modificarea și

completarea unor acte legislative” în partea referitoare la art. 46¹ al Legii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 „Privind pensiile de asigurări sociale de stat”.

În pct. 77-80 din aceeași Hotărâre, Curtea Constituțională a menționat că la aprecierea corespunderii prevederilor legale contestate cu garanțiile dreptului de proprietate statuate de articolul 46 din Constituție, se va ține cont de prevederile articolului 4 din Constituție, de prevederile Convenției Europene și jurisprudența Curții Europene.

În această privință, Curtea Constituțională a reiterat că drepturile care decurg din sistemele de protecție socială, deși nu sunt menționate expres în Convenția Europeană, intră totuși în domeniul său de aplicare, protecția socială fiind percepută în accepțiunea sa largă, cuprinzând asistența socială și cea medicală.

În cauza *Stec și alții versus Marea Britanie* (decizia de admisibilitate din 6 iulie 2005), Marea Cameră a Curții Europene a Drepturilor Omului a statuat cu valoare de principiu, că atunci când un Stat Parte pune în aplicare o legislație care prevede plata automată a unei prestații sociale - indiferent dacă acordarea acestei prestații depinde sau nu de plata prealabilă a contribuțiilor - această legislație trebuie să fie considerată ca generând un interes patrimonial ce ține de domeniul de aplicare al articolului 1 din Protocolul nr. 1 pentru persoanele care îndeplinesc cerințele sale.

În lumina jurisprudenței Curții Europene, articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană se aplică fără a fi nevoie să se bazeze exclusiv pe relația între alocarea prestațiilor sociale și obligația de a plăti impozite sau alte contribuții.

Instanța de recurs mai reține că, din hotărârea Curții Constituționale nr. 27 din 20 decembrie 2011, rezultă că un drept social poate fi obiectul protecției constituționale garantate de art. 46 și, respectiv, art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană numai în cazul când dreptul social respectiv este dobândit și are o valoare economică. Aplicativ la prezenta cauză, un drept patrimonial dobândit ar însemna dreptul la pensia ce se află în plată, care deja are o valoare economică și astfel constituie un drept de proprietate al persoanei. În acest sens, Curtea Constituțională susține aprecierea autorităților dată drepturilor diminuate prin normele contestate ca drepturi potențiale sau aleatorii.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție învederează că, un asemenea drept social Bostan Constantin I-a dobândit legal odată cu acordarea pensiei pentru vechime în muncă în anul 2000, iar drepturile diminuate prin normele Legii nr. 56 din 9 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative ca drepturi potențiale sau aleatorii se referă la viitorii procurori cu drept de pensionare.

Or, dreptul lui Bostan Constantin cu aplicarea principiului recalculării pensiei la creșterea ordinară a salariului procurorului în exercițiu este menținut de instanța de jurisdicție constituțională, iar dreptul subiectiv constituit în baza unei legi anterioare nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare, legea nouă nefiind aplicabilă unei fapte din trecut conform prevederilor art. 6 Cod civil.

Prin urmare, având în vedere că dreptul recurentului în calitatea sa de procuror pensionat, la recalcularea pensiei pentru vechimea în muncă odată cu majorarea generală a salariului procurorului în exercițiu, a fost dobândit în modul prevăzut de lege și nu este susceptibil de a fi anulat, prima instanță corect a ajuns la concluzia de a admite cererea de chemare în judecată și a recunoaște ilegal răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. B-1312/17 din 10 august 2017, cu obligarea de a

recalcula și a achita lui Bostan Constantin pensia pentru vechime în muncă, potrivit legislației referitoare la majorarea salariului mediu al procurorului în funcție.

De altfel, calcularea și achitarea pensiei pentru vechimea în muncă, procurorilor pensionați până la operarea modificărilor prin Legea nr. 56 din 9 iunie 2011, în vigoare din 1 iulie 2011, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, provoacă discriminarea acestora în raport cu alți pensionari, foști colaboratori ai organelor procuraturii, care au obținut câștig de cauză pe aceleași temeuri, având la bază aceleași circumstanțe, cât și în raport cu actualii colaboratori ai organelor procuraturii care beneficiază de salarii mult mai favorabile și avantajoase, în situația în care execută atribuții similare celor care au fost executate de către procurorii pensionați.

În contextul celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță în mod corect a apreciat circumstanțele cauzei și conform prevederilor legale a emis o hotărâre legală și întemeiată.

Circumstanțele descrise determină Colegiul să conchidă că soluția instanței de apel este neîntemeiată, deoarece a fost emisă cu aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material, din care considerente aceasta nu poate fi menținută.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Constantin Bostan reprezentat de avocatul Eugeniu Catana, a casa decizia din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a menține hotărârea din 13 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Constantin Bostan reprezentat de avocatul Eugeniu Catana.

Se casează decizia din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 13 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Constantin Bostan împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea recalculării și achitării pensiei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Valeriu Doagă

Nina Vascan

Victor Burduh

Tamara Chișca-Doneva